

Едва ли в едно ограничено по обем и съдържание изследване е възможно пълно разкриване на тази специфика с оглед цялата проблематика на хайдушкия фолклор у нас. Тук вниманието ще бъде насочено повече към фолклорно-митологичното и конкретно-историческото и проявите свързани с тях.

Тази регионална специфика е обусловена и е в конкретно взаимодействие с регионалното развитие на хайдутството като резултат от специфичното историческо развитие на региона.

Интересно би било да се проследи процеса на „адаптиране“ на мотиви от общобългарската фолклорна хайдушка традиция към местния хайдушки фолклор и начините на „вписване“ на образите на местните герои в тях.

Носители на характерни за Сливенско особености са и създадените тук фолклорни произведения, тяхното битуване в регионалното пространство, динамиката и принципите им на разпространение и промените в тях, настъпили при възпроизвеждането им.

Много специфични регионални прояви „предлагат“ местните хайдушки предания, в които по своеобразен начин се градят образите на местните хайдути и войводи. В този смисъл представляват интерес „взаимоотношенията“ между хайдушките песни и хайдушките предания, преминаването на мотиви от едните в другите и обратно, както и взаимодействието между образните им системи.

И последната /но не на последно място по важност/ задача на изследването е да се определи мястото на хайдушкия фолклор в регионалната културна традиция.

Разглеждането на този проблем има своето основание в контекста на горепосочените задачи и неговото интрепретиране е тясно свързано с тяхното разрешаване.

Основание има и в утвърденото в науката становище, че хайдушкият фолклор е със запазена територия в системата на фолклора⁶⁴ и е носител на богата етническа информация, наследявана и усвоявана по спиралата на етническото знание, реализирано чрез диахронната информационна връзка между поколенията.⁶⁵